

„1. W skład Ministerstwa wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) Gabinet Polityczny Ministra,
- 2) Biuro Ministra,
- 3) Departament Legislacyjno-Prawny,
- 4) Departament Sądów i Notariatu,
- 5) Departament Spraw Rodzinnych i Nieletnich,
- 6) Departament Współpracy Międzynarodowej i Prawa Europejskiego,
- 7) Departament Organizacyjny,
- 8) Departament Kadr i Szkolenia,
- 9) Departament Budżetu i Majątku Skarbu Państwa,

10) Departament Centrum Ogólnopolskich Rejestrów Sądowych (CORS) i Informatyzacji Resortu,

- 11) Biuro Informacji,
- 12) Biuro Finansowo-Administracyjne,
- 13) Biuro do Spraw Wydawania Monitora Sądowego i Gospodarczego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

266

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 marca 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie gospodarczych procedur celnych i procedur uproszczonych.

Na podstawie art. 90 § 3 i art. 136 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 1 grudnia 1997 r. w sprawie gospodarczych procedur celnych i procedur uproszczonych (Dz. U. Nr 147, poz. 989) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, organ celny właściwy miejscowo do udzielenia pozwolenia na korzystanie z gospodarczej procedury celnej może przyjąć zgłoszenie celne o objęcie towaru gospodarczą procedurą celną, jeżeli do zgłoszenia celnego dołączono kserokopię złożonego wniosku o zmianę pozwolenia na korzystanie z gospodarczej procedury celnej wraz z potwierdzeniem jego przyjęcia przez organ celny. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. W wypadku, o którym mowa w ust. 4, data, z którą zostanie zmienione pozwolenie, nie może być wcześniejsza niż data złożenia wniosku o jego zmianę.”;

2) po § 8 dodaje się § 8a w brzmieniu:

„§ 8a. Jeżeli przywóz towarów nie następuje wskutek sprzedaży tych towarów, za dokument służący do ustalenia wartości celnej towaru może być uznana faktura celna, prowizoryczna lub pro forma.”;

3) w § 56:

a) w ust. 1 skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „albo ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być wypełniony zgodnie z instrukcją wypełniania wniosku o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego. Jeżeli zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy w chwili składania wniosku nie jest możliwe szczegółowe określenie danych dotyczących towarów przywożonych, produktów kompensacyjnych, współczynnika produktywności i normy zużycia, to wniosek powinien zawierać dane szacunkowe.

6. Jeżeli w chwili składania wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie można określić, ze względu na sposób dokonywania procesu lub procesów uszlachetniania, współczynnika produktywności lub normy zużycia albo ich określenie jest znacznie utrudnione, dane te powinny zostać określone w rozliczeniu, o którym mowa w § 77, albo we wniosku o zwrot lub umorzenie cła, o którym mowa w § 92.”;

4) w § 57 skreśla się pkt 2 i 3;

5) w § 58 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W wypadku, o którym mowa w § 56 ust. 6, organ celny w pkt 6 pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego określa, iż współczynnik produktywności lub norma zużycia zostaną określone w rozliczeniu, o którym mowa w § 77, albo we wniosku o zwrot lub umorzenie cła, o którym mowa w § 92.”;

6) w § 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli osoba dokonuje procesów uszlachetniania lub organizuje proces uszlachetniania w rozumieniu art. 121 § 2 pkt 3 Kodeksu celnego:

- 1) z wykorzystywaniem w tych procesach towarów przywożonych spoza polskiego obszaru celnego,
- 2) produkty kompensacyjne powstałe w wyniku tych procesów są sprzedawane osobie krajowej,
- 3) produkty kompensacyjne, o których mowa w pkt 2, wywożone są poza polski obszar celny w stanie nie zmienionym lub jako zamontowane lub zainstalowane w innych towarach

— to towary, o których mowa w pkt 1, mogą być objęte procedurą uszlachetniania czynnego, ale wyłącznie w systemie ceł zwrotnych, a pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego jest wydawane osobie dokonującej procesu uszlachetniania lub organizującej ten proces, która przywozi towary spoza polskiego obszaru celnego.”;

7) § 60 otrzymuje brzmienie:

- „§ 60. 1. W wypadku gdy osoba zakupuje na polskim obszarze celnym towary bezpośrednio od importera, organ celny może wydać pozwolenie na uszlachetnianie czynne tych towarów wyłącznie w systemie ceł zwrotnych, pod warunkiem przedłożenia przez wnioskodawcę umowy sprzedaży.
2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydawane również, jeżeli:
 - 1) produkty kompensacyjne powstałe w wyniku tych procesów są sprzedawane osobie krajowej,
 - 2) produkty kompensacyjne, o których mowa w pkt 1, wywożone są poza polski obszar celny w stanie nie zmienionym lub jako zamontowane lub zainstalowane w innych towarach.
 3. Do ust. 1 i 2 przepis § 59 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

8) w § 61:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wypadku gdy możliwości kontroli stosowania procedury są utrudnione, organ celny może, w formie decyzji, zobowiązać osobę posiadającą pozwolenie do prowadzenia księgi uszlachetniania czynnego, w której powinny być zawarte dane dotyczące ilości towarów przywożonych objętych procedurą uszlachetniania czynnego, towarów ekwiwalentnych oraz produktów kompensacyjnych, jak również dane niezbędne do właściwego określenia kwoty wynikającej z dfugu celnego. Wpisy do księgi powinny być dokonywane bez zbędnej zwłoki.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ celny, zobowiązując do prowadzenia księgi uszlachetniania czynnego, określa szczegółowe warunki dotyczące sposobu jej prowadzenia oraz miejsca przechowywania.”;

9) w § 62:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wypadku gdy przedmiotem uszlachetniania czynnego są towary przywożone w celu naprawy, organ celny może zezwolić na złożenie skróconego wniosku o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego wraz ze zgłoszeniem celnym o objęcie towarów tą procedurą. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 11 do rozporządzenia.”,
- b) skreśla się ust. 4;

10) w § 67 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

- „3. W polu nr 6 dokumentu UCZ/O zamiast współczynnika produktywności można podać normy zużycia. Jeżeli dane dotyczące współczynnika produktywności lub norm zużycia nie mieszczą się w polu nr 6, należy je dołączyć w formie załącznika do tego dokumentu oraz zamieścić w tym polu adnotację, iż dane zostały określone w załączniku.
4. W wypadku, o którym mowa w § 56 ust. 6, należy w polu nr 6 dokumentu UCZ/O zamieścić adnotację, iż dane te zostaną określone w rozliczeniu zakończenia procedury uszlachetniania czynnego.”;

11) w § 70 skreśla się ust. 3;

12) w § 72 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

- „3. W polu nr 6 dokumentu UCZ/Z zamiast współczynnika produktywności można podać normy zużycia. Jeżeli dane dotyczące współczynnika produktywności lub norm zużycia nie mieszczą się w polu nr 6, należy je dołączyć w formie załącznika do tego dokumentu oraz zamieścić w tym polu adnotację, iż dane zostały określone w załączniku.
4. W wypadku, o którym mowa w § 56 ust. 6, należy w polu nr 6 dokumentu UCZ/Z zamieścić adnotację, iż dane te zostaną określone w rozliczeniu zakończenia procedury uszlachetniania czynnego.”;

13) w § 85 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przepisy § 67 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”;

14) w § 87 skreśla się ust. 3;

15) w § 89 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przepisy § 72 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”;

16) w § 149 skreśla się ust. 3;

17) w załączniku nr 8 na końcu wzoru wniosku o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego dodaje się instrukcję wypełniania wniosku o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Wojcieszczuk*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 marca 1998 r. (poz. 266)

INSTRUKCJA WYPEŁNIANIA WNIOSKU O UDZIELENIE POZWOLENIA NA KORZYSTANIE Z PROCEDURY USZLACHTNIANIA CZYNNEGO

Wstępne elementy wniosku

Miejscowość i data

Należy podać nazwę miejscowości oraz dzień, miesiąc i rok sporządzenia wniosku.

Imię i nazwisko (nazwa) wnioskodawcy

Wnioskodawcą może być osoba, która:

- dokonuje procesu uszlachetniania (np. z wnioskiem występuje podmiot, który sam obrabia, przetwarza lub naprawia sprowadzony towar) lub
- organizuje ten proces (np. gdy osoba sama nie dokonuje procesu uszlachetniania, lecz zleca go jednemu lub kilku przedsiębiorstwom).

Wnioskodawca może, ale nie musi być właścicielem towarów. Wniosek może zostać złożony także przez przedstawiciela osoby ubiegającej się o udzielenie pozwolenia (wniosek złożony z upoważnienia wnioskodawcy).

Jeżeli wniosek z upoważnienia wnioskodawcy składa agencja celna, musi ona działać jako przedstawiciel bezpośredni. W takim wypadku jako wnioskodawcę należy wpisać osobę, która upoważniła agencję celną do działania.

Miejsce zamieszkania (siedziba)

Należy podać pełne dane wraz z kodem pocztowym.

Jeżeli wniosek składany jest przez przedstawiciela, należy podać dane dotyczące wnioskodawcy (osoby reprezentowanej) i dopisać „przez przedstawiciela...”, a następnie podać imię i nazwisko (nazwę) oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) przedstawiciela.

Dyrektor Urzędu Celnego w ...

Wniosek należy skierować do dyrektora urzędu celnego zgodnie z przepisami § 56 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1 grudnia 1997 r. w sprawie gospodarczych procedur celnych i procedur uproszczonych (Dz. U. Nr 147, poz. 989 i z 1998 r. Nr 44, poz. 263). Właściwość organów celnych reguluje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 listopada 1997 r. w sprawie właściwości rzeczowej i miejscowej organów celnych (Dz. U. Nr 144, poz. 967). Wniosek składany jest do organu celnego właściwego ze względu na dokonywanie procesu uszlachetniania albo ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy.

W wypadku gdy dany proces uszlachetniania dokonywany jest w dwóch lub więcej miejscach znajdujących się na obszarze właściwości wielu organów celnych, to

wniosek składany jest do dyrektora urzędu celnego właściwego dla miejsca głównego procesu uszlachetniania.

W wypadku gdy np. osoba organizuje procesy uszlachetniania, które wykonywane są w kilku różnych przedsiębiorstwach znajdujących się na obszarze właściwości kilku dyrektorów urzędów celnych, to może wnioskować o wydanie pozwolenia do organu celnego właściwego ze względu na siedzibę tej osoby lub jej miejsce zamieszkania (np. jeżeli podmiot gospodarczy sprowadza z zagranicy tkaniny do produkcji konfekcji, która produkowana jest w trzech różnych zakładach i w każdym z tych zakładów dokonywana jest całość procesów uszlachetniania, a następnie produkty wywożone są poza polski obszar celny, to pozwolenie może być wydane przez dyrektora urzędu celnego właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu gospodarczego).

Poszczególne punkty wniosku

Pkt 1

Należy podać dane osoby, która faktycznie będzie dokonywać procesu uszlachetniania.

Jeżeli procesu uszlachetniania dokonuje więcej niż jedna osoba, należy podać dane dotyczące każdej z tych osób, np. jeżeli wnioskodawcą jest spółka z o.o., która sprowadza materiały, ale zleca trzem różnym producentom szycie z tych materiałów odzieży, to należy podać dane tych trzech producentów.

Pkt 2

Należy wybrać jeden system, który ma być zastosowany.

Kwadrat można zaznaczyć, wstawiając w nim np. znak „x”.

Pkt 3

Należy podać kolejno dane dotyczące wszystkich rodzajów towarów, które mają zostać przywiezione w związku z planowanym procesem uszlachetniania:

- nazwa handlowa lub techniczna — informacja ta powinna uwzględniać nazwę zwyczajowo stosowaną dla danego rodzaju towarów,
- pozycja taryfy celnej — należy podać pierwsze cztery cyfry kodu taryfy celnej,
- ilość (j.m.) — należy podać przewidywaną ogólną ilość towarów, które mają być przywiezione w okresie, na który ma zostać udzielone pozwolenie; we wniosku (a następnie w pozwoleniu) może zostać podana większa ilość towarów niż ta, która faktycznie zostanie przywieziona,

- wartość celna — należy podać szacunkową wartość dotyczącą przewidywanego przywozu towarów; przy ustalaniu szacunkowej wartości należy przyjąć kurs waluty w stosunku do złotego z dnia sporządzania wniosku,
- parametry techniczne — w wypadku gdy produkty kompensacyjne mają być wytwarzane z towarów ekwiwalentnych, rubrykę tę należy wypełnić szczegółowo w taki sposób, aby umożliwić organowi celnemu porównanie towarów przywożonych i ekwiwalentnych. W innych wypadkach należy wskazać ogólne informacje o parametrach technicznych.

Jeżeli towary mają być przywożone partiami, wniosek powinien zawierać dane dotyczące ogólnej ilości towarów, które mają być przywiezione.

Jeżeli dane nie mieszczą się w tabeli, można je dołączyć jako załącznik do wniosku, czyniąc o tym wzmiankę w danej rubryce.

Pkt 4

Należy określić dane dotyczące przewidywanych produktów kompensacyjnych (w tym resztek i odpadów), które powstaną w wyniku procesu uszlachetnienia:

- nazwa handlowa lub techniczna — informacja ta powinna uwzględniać nazwę zwyczajowo stosowaną dla danego rodzaju towarów,
- pozycja taryfy celnej — należy podać pierwsze cztery cyfry kodu taryfy celnej,
- ilość (j.m.) — należy podać szacunkową ilość produktów kompensacyjnych; ilość produktów kompensacyjnych można, w zależności od wypadku, określić np. w metrach, sztukach, kilogramach,
- wartość — należy podać wartość szacunkową,
- parametry techniczne — w wypadku gdy produkty kompensacyjne mają być wytwarzane z towarów ekwiwalentnych, rubrykę tę należy wypełnić szczegółowo w taki sposób, aby umożliwić organowi celnemu porównanie towarów przywożonych i ekwiwalentnych. W innych wypadkach należy wskazać ogólne informacje o parametrach technicznych.

Jeżeli dane nie mieszczą się w rubryce, można je dołączyć jako załącznik do wniosku, czyniąc o tym wzmiankę w danej rubryce.

Pkt 5

Należy wypełnić, jeżeli wnioskodawca przewiduje wytwarzanie produktów kompensacyjnych z towarów ekwiwalentnych. W takim wypadku należy zaznaczyć kwadrat, np. wstawiając znak „x”, oraz podać dane dotyczące wszystkich towarów ekwiwalentnych, które mają być wykorzystane (patrz instrukcja do pkt 3).

Dane dotyczące uprzedniego wywozu należy wypełnić w wypadku, gdy wnioskodawca chce wywieźć poza polski obszar celny produkty kompensacyjne wy-

tworzone z towarów ekwiwalentnych przed przywozem towarów przeznaczonych do uszlachetnienia. Termin, w ciągu którego towary niekrajowe powinny zostać zgłoszone do procedury uszlachetnienia czynnego, należy określić mając na względzie, iż termin ten biegnie od dnia przyjęcia zgłoszenia do wywozu produktów kompensacyjnych uzyskanych z odpowiednich towarów ekwiwalentnych. Termin ten powinien być wyznaczony np. w dniach, tygodniach, miesiącach.

Pkt 6

Należy podać:

- a) współczynnik produktywności, tj. szacunkową, przewidywaną ilość lub procent produktów kompensacyjnych, które można uzyskać w wyniku procesu uszlachetnienia z przewidywanej ilości towarów przywożonych, określonej w pkt 3 wniosku; prostym sposobem określenia współczynnika jest metoda ilościowa; jeżeli ze względu na specyfikę procesu technologicznego w chwili składania wniosku nie można określić współczynnika produktywności, należy podać wstępnie oszacowany współczynnik produktywności albo określić, że współczynnik produktywności zawiera się w przedziale „od .. do ..”,
- b) normy zużycia, tj. ilość towarów przywożonych zużytą w procesie uszlachetnienia do wytworzenia sztuki lub jednostki produktu kompensacyjnego, np. należy podać, iż na wytworzenie 1 kg cukierków zużywa się 40 dag cukru. Jeżeli ze względu na specyfikę procesu technologicznego w chwili składania wniosku nie można określić normy zużycia, należy podać wstępnie oszacowaną normę zużycia albo określić, że norma zużycia zawiera się w przedziale „od... do...”.

Pkt 7

Należy określić procesy, jakim w celu uzyskania produktów kompensacyjnych powinny zostać poddane przywożone towary. Wniosek może dotyczyć jednego lub większej liczby procesów uszlachetnienia, np. podmiot gospodarczy działający w branży tekstylnej może złożyć wniosek o wydanie jednego pozwolenia na uszlachetnienie polegające na poddaniu przywożonych surowców przędzeniu i tkaniu oraz uszyciu różnego asortymentu odzieży. Jeżeli ze względów praktyki gospodarczej wnioskodawca chce uzyskać oddzielne pozwolenia (np. będzie chciał mieć pozwolenie, które związane będzie z określonym kontraktem), powinien złożyć odrębne wnioski o udzielenie tych pozwoleń.

Pkt 8

Należy podać adres. W wypadku gdy proces uszlachetnienia będzie odbywał się w kilku miejscach, np. w zakładach kilku producentów, należy wymienić wszystkie te miejsca.

Pkt 9

Należy podać termin (np. dwa lata), w ciągu którego wnioskodawca zamierza dokonywać zgłoszeń celnych o objęcie towarów procedurą uszlachetnienia

czynnego. Ostatniego zgłoszenia do procedury będzie można dokonać w dniu upływu tego terminu.

Pkt 10

Należy zaproponować (wstawiając w odpowiedni kwadrat np. znak „x”) jeden z dwóch wymienionych w tym punkcie terminów, mając na względzie, iż termin, w którym produkty kompensacyjne mają zostać wywiezione lub powrotnie wywiezione bądź otrzymać inne przeznaczenie celne, biegnie od dnia, w którym towary niekrajowe zostały objęte procedurą uszlachetnienia czynnego.

Termin wyznaczany stosownie do postanowień art. 125 § 1 Kodeksu celnego należy określić np. w dniach, tygodniach, miesiącach.

W wypadku gdy wnioskodawca chce, aby termin, który rozpoczyna swój bieg w danym miesiącu kalendarzowym lub kwartale, upływał odpowiednio ostatniego dnia następującego po nim miesiąca kalendarzowego lub kwartału (np. gdy wnioskodawca w ramach procesu uszlachetnienia dokonuje w danym miesiącu lub kwartale systematycznych, wielokrotnych przywozów towarów i chce, żeby termin nadania przeznaczenia celnego produktom kompensacyjnym upływał ostatniego dnia kolejnego miesiąca lub kwartału), może zaproponować termin wyznaczany stosownie do postanowień art. 125 § 4 Kodeksu celnego, tj. termin miesięczny albo kwartalny (należy wybrać jeden z tych terminów).

Przy wyznaczaniu terminów należy mieć na względzie czas niezbędny na przeprowadzenie czynności związanych z uszlachetnieniem i zbytem produktów kompensacyjnych, ponieważ elementy te weźmie pod uwagę organ celny przy wyznaczeniu terminu w pozwoleniu.

Pkt 11

Należy podać (np. wstawiając w odpowiedni kwadrat znak „x”), na podstawie jakich środków będzie można stwierdzić, że towary przywożone lub towary ekwiwalentne weszły w skład produktów kompensacyjnych.

Pkt 12

Należy zaproponować urząd lub urzędy: objęcia i zakończenia oraz urząd kontrolny.

Urząd objęcia jest to urząd lub urzędy celne, w których towary mogą być zgłaszane do procedury. Można wskazać w zależności od potrzeb jeden lub kilka urzędów, w których będą zgłaszane towary. Jeżeli wnioskodawca wybierze kilka urzędów i organ celny następnie wymieni je w pozwoleniu, nie oznacza to, iż towary muszą zostać obowiązkowo zgłoszone we wszystkich urzędach; poszczególne partie towarów będzie można zgłosić w którymkolwiek z tych urzędów celnych. We wniosku można określić urząd ogólnie, np. Urząd Celny w Warszawie (w takim wypadku organ celny określi urząd celny objęcia bardziej precyzyjnie w pozwoleniu), lub wskazując wybrany oddział lub posterunek.

Urząd kontrolny będzie kontrolował procedurę uszlachetnienia. Należy zaproponować urząd celny położony na obszarze właściwości miejscowej organu celnego wydającego pozwolenie (np. jeżeli wniosek jest skierowany do dyrektora Urzędu Celnego w Warszawie, można wskazać Urząd Celny w Warszawie albo określony oddział tego urzędu).

Urząd zakończenia jest to urząd lub urzędy celne, w których towary objęte procedurą uszlachetnienia czynnego lub produkty kompensacyjne mogą być przedstawiane w celu nadania im przeznaczenia celnego kończącego tę procedurę (patrz wskazówki odnoszące się do urzędu objęcia).

Proponując urząd objęcia, kontrolny i zakończenia, należy mieć na względzie regulacje zawarte w zarządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ceł z dnia 3 października 1997 r. w sprawie określenia urzędów celnych, w których mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary w poszczególnych urzędach celnych, oraz nadania statutu urzędom celnym (Monitor Polski Nr 71, poz. 689).

Pkt 13

Należy podać datę wydania, numer pozwolenia oraz wskazać organ, który wydał pozwolenie.

Pkt 14

W wypadku gdy dane zawarte we wniosku zostały określone w sposób szacunkowy, w punkcie tym wnioskodawca powinien zamieścić oświadczenie wskazujące, iż w chwili składania wniosku nie jest możliwe szczegółowe określenie danych dotyczących towarów przywożonych, produktów kompensacyjnych, współczynnika produktywności i norm zużycia.

Jeżeli w chwili składania wniosku wnioskodawca nie może określić, ze względu na sposób dokonywania procesu lub procesów uszlachetnienia, współczynnika produktywności lub normy zużycia albo określenie współczynnika produktywności lub normy zużycia jest znacznie utrudnione, powinien wraz z podaniem przyczyn oświadczyć, iż dane te zostaną określone w rozliczeniu zakończenia procedury uszlachetnienia czynnego albo we wniosku o zwrot lub umorzenie cła.

Ponadto należy podać inne informacje, które zdaniem wnioskodawcy mogą mieć wpływ na podjęcie decyzji o wydaniu pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetnienia czynnego.

Pkt 15

Należy wymienić wszystkie dołączone do wniosku załączniki, a w szczególności:

- 1) opis procesu uszlachetnienia czynnego,
- 2) informację, czy którykolwiek z produktów kompensacyjnych jest odpadem niebezpiecznym,

a w wypadku gdy wnioskodawcą jest osoba krajowa — także:

- 3) wyciąg z rejestru sądowego,
- 4) zaświadczenie o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego REGON,

5) decyzję o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej NIP.

Wniosek powinien zostać podpisany przez wnioskodawcę. W wypadku składania wniosku przez przedstawiciela, podpis składa w imieniu wnioskodawcy jego przedstawiciel.

267

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 marca 1998 r.

w sprawie szczegółowych zasad weryfikowania kosztów i taryf dla ciepła, jakie mogą stanowić podstawę naliczania dotacji, oraz trybu jej przyznawania.

Na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1998 z dnia 19 lutego 1998 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady weryfikowania kosztów i taryf dla ciepła — dostarczanego gestorom zasobów mieszkaniowych bądź indywidualnym odbiorcom w lokalach mieszkalnych, w tym również do domów jednorodzinnych — jakie mogą stanowić podstawę naliczania dotacji, oraz tryb jej przyznawania sprzedawcom ciepła.

2. Przez gestorów zasobów mieszkaniowych należy rozumieć spółdzielnie mieszkaniowe, towarzystwa budownictwa społecznego, zarządy wspólnot mieszkaniowych, zarządy (administracje) budynków komunalnych, osoby fizyczne będące właścicielami domów wielomieszkaniowych, zarządców budynków zakładowych itp., a także innych dostawców ciepła (producentów lub dystrybutorów) w przypadku, gdy rozliczają się bezpośrednio z indywidualnymi odbiorcami w lokalach mieszkalnych.

3. Przez sprzedawców ciepła należy rozumieć producentów lub dystrybutorów ciepła, którzy stosownie do zawartych umów dostarczają je gestorom zasobów mieszkaniowych lub też bezpośrednio rozliczają się z indywidualnymi odbiorcami w lokalach mieszkalnych (użytkownikami mieszkań).

§ 2. 1. Sprzedawcy ciepła zawartego w wodzie lub parze wodnej obowiązani są do dokonania analizy porównawczej cen ciepła, dostarczanego zarówno na potrzeby ogrzewania mieszkań, jak i do podgrzania wody użytkowej dostarczanej do mieszkań — z cenami ciepła, jakie mogą być stosowane w rozliczeniach z indywidualnymi odbiorcami w lokalach mieszkalnych.

2. Analiza, o której mowa w ust. 1, powinna być sporządzona z uwzględnieniem łącznie:

1) wszystkich gestorów zasobów mieszkaniowych, zakupujących ciepło na cele ogrzewania mieszkań i podgrzania wody użytkowej dostarczanej do mieszkań, oraz

2) cen i kosztów dostawy ciepła na cele ogrzewania mieszkań i podgrzania wody użytkowej dostarczanej do mieszkań.

3. Jeżeli poziom cen stosowanych przez sprzedawców jest wyższy od poziomu cen określonego odrębnymi przepisami:

1) sprzedawca ciepła obowiązany jest dokonać odpowiedniego obniżenia stosowanych dotychczas cen ciepła w takim stopniu, aby nie przekraczały one maksymalnych cen, jakie mogą być stosowane w rozliczeniach z indywidualnymi odbiorcami w lokalach mieszkalnych,

2) obniżenia cen dokonuje się z uwzględnieniem różnic w systemach taryfowych stosowanych przez sprzedawcę i systemach taryfowych, jakie mogą być stosowane, na podstawie odrębnych przepisów, w stosunku do indywidualnych odbiorców w lokalach mieszkalnych,

3) odpowiednie obniżenie cen, wraz z wystawieniem faktur korygujących, powinno nastąpić nie później niż w ciągu 20 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

4. W przypadku powstania obowiązku obniżenia ceny ciepła z przyczyn, o których mowa w ust. 3, sprzedawca ciepła może:

1) ubiegać się o przyznanie dotacji na częściowe pokrycie kosztów dostawy ciepła do lokali mieszkalnych,

2) w rozliczeniach z gestorami zasobów mieszkaniowych zmienić system taryfowy i zastosować stawki taryfowe określone odrębnymi przepisami.